

JAUNAIS CĒS

AGROFIRMAS «KRASNIIJ OKTJABRJ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

Cena 2 kap.

● AGROFIRMAS PARTIJAS KOMITEJĀ

Par aktuālo

Pirmdien, 9. janvārī, notika agrofirmas partijas komitejas pirmā sēde šajā gadā. Tās dārba kārtībā bija komunistes, komitejas locekles Tatjanas Gromovas pārskats par darbu un citi jautājumi.

Tā kā nesen notikušajā agrofirmas arodbiedrības konferencē jau tika apspriestas arodkomitejas priekšsēdētājas Tatjanas Gromovas ziņojums un līdz ar to vērtēts viņas veikums, tad partijas komitejas locekļi pārsvarā vēlējās dzīrdēt darba problēmas. To nav mazums, taču viena no vissāpējušākajām — dzīvokļu jautājumam. Vismazāk raižu šajā sakārtībā ir kolhozā. Bet siera rūpniecības dzīvokļu rindā vēl joprojām stāv 55 cilvēki, cietes rūpniecībā — 11 un linu fabrikā — 36 cilvēki. Jāpiebilst, ka linu fabrikas laudis ir īpaši neapskaužamā stāvoklī, daļa no viņiem rindā stāv jau gadu desmitus, taču tā nemaz nav pavirzījusies uz priekšu. Tāpēc paredzēts, ka jaunceļamajā 60 dzīvokļu namā priekšroka tiks dota tieši linu fabrikas darbiniekiem.

Rūpniecības uzņēmumiem dzīvokļu rindā jaunus iestieņumus dzīvokļa apstākļu uzlabošanai reģistrē un pieņem siera rūpniecības ceha komitejas priekšsēdētāja Janīna Pauniņa.

Pieņēmuši komunistes pārskatu zināšanai, sēdes daibnieki piekšķārīs daudziem aktuāliem partijas komitejas darba jautājumiem. Pastāstīsim par tiem, kas visvairāk var interesēt agrofirmas ļaudis.

17. janvārī plānots sasaukt agrofirmas priekšsēdēšanu konferenci ar šādu pārstāvniecību — 5 cilvēki no cietes rūpniecības, 15 — no linu fabrikas, 40 pārstāvji no siera rūpniecības un 60 — no kolhoza, 20 — no celtniecības pārvades un 20 — no autotransporta dienesta. Konferencei jāapspriež Preiļu rajona un pašu agrofirmas darbalaužu kolektīvos izvirzītās kandidatūras PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām no teritorīālajiem un nacionāli teritoriālajiem vēlēšanu apgabaliem. Partijas komitejas lo-

ceklī vienprātīgi izvirzīja iepriekšējā sasaukuma depūtā — agrofirmas ģenerāldirektora R. Kavinska, kā arī atbalstīja rajonā jau izvirzītās V. Rimaševska un N. Ļeo-nova kandidatūras.

Tika nolēmts, ka februārī iepļānotā atklātā partijas pirmorganizācijas kopsapulce būs veltīta LKP CK 1989. gada janvāra plēnuma materiālu apspriešanai. Partijas komitejas un ceha komiteju sekretāru vietniekiem ideologiskajā darbā līdz 20. janvārim jāizstrādā un pēc tam laikrakstā «Jaunais Cēs» jāpublicē ziņojuma fēzes, lai to apspriešanā varētu iesaistīties pēc iespējas lie-laks kolektīva locekļu skaitā.

Nolēma, ka saskaņā ar aizvadītās partijas pirmorganizācijas pārskata un vēlēšanu sapulces lēmumiem turpmāk ik trešdienu pulcēs kopā jaunizveidotā ideologiskā komisija, kuras redzesloķā ietilps aktuāli politiskās dzīves un ideoloģiskās audzināšanas jautājumi. Tā kā šī komisijā savā aizbildei cīņā nems arī agrofirmas laikrakstu, ied ar prieku nosauksumi lasītājiem komisijas sastāvu, kas vienlaikus ir arī «Jaunā Cēja» sabiedriskā redkolēģiju:

Zoja Agafonova — partijas komitejas sekretāre, Anastasija Beināroviča — ekonomiste, sieviešu padomes priekšsēdētāja,

Guna Bikovska — komjaunatnes komitejas sekretāre, Valentīna Deksne — laboratorijas vadītāja, siera rūpniecības partijas organizācijas sekretāra vietniece ideologiskajā dārba,

Tatjana Gromova — arodkomitejas priekšsēdētāja, Vilhelmine Jakimova — Riebiņu vidusskolas ārpusklases darba organizatore,

Jāzeps Maslobojevs — 1. ražošanas iecirkņa mehā-nikis, partijas biroja loceklis,

Valerijs Petrovs — zinātniski tehniskās informācijas centra vadītājs, ceha partijas organizācijas sekretārs,

Valentīna Rutkovska — pirmrindas pieredes vadošā speciāliste,

Ivans Staričenoks — civilās aizsardzības štāba priekš-nieks, tautas kontroles grupas priekšsēdētājs,

Leontīne Svalba — galvenā grāmatveža vietniece, kolhoza ražošanas iecirkņa partijas organizācijas sekretāre.

Partijas komitejas sēdē izskatīja arī citus aktuālus kārtējos darba jautājumus.

DIREKTORU PADOMES SĒDĒ

9. janvārī agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» kārtējā direktoru padomes sēdē tika izskatīts jautājums par to, kā aizvadītājā, 1988., gadā strādājusi agrofirmas kapitālās celtniecības nodaja. Par to ziņoja ģenerāldirektora vietniece, kuras redzesloķā ietilps aktuāli politiskās dzīves un ideoloģiskās audzināšanas jautājumi. Tā kā šī komisijā savā aizbildei cīņā nems arī agrofirmas laikrakstu, ied ar prieku nosauksumi lasītājiem komisijas sastāvu, kas vienlaikus ir arī «Jaunā Cēja» sabiedriskā redkolēģiju:

9. janvārī agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» kārtējā direktoru padomes sēdē tika izskatīts jautājums par to, kā aizvadītājā, 1988., gadā strādājusi agrofirmas kapitālās celtniecības nodaja. Par to ziņoja ģenerāldirektora vietniece, kuras redzesloķā ietilps aktuāli politiskās dzīves un ideoloģiskās audzināšanas jautājumi. Tā kā šī komisijā savā aizbildei cīņā nems arī agrofirmas laikrakstu, ied ar prieku nosauksumi lasītājiem komisijas sastāvu, kas vienlaikus ir arī «Jaunā Cēja» sabiedriskā redkolēģiju:

cionēšanu, objektīvu darba patēriņa uzskaiti, saskaņā ar ražošanas programmu nokomplektētā status un no-kārtot pienākumu sadali starp in-ženierēhniskajiem darbiniekiem.

3. Celtniecības dienesta vadībai un ražošanas nodajai līdz 1989. gada 20. janvārim izstrādāt ražošanas pro-grammu 1989. gadam.

3. Agrofirmas plānu un ekono-miskajai nodajai pēc celtniecības dienesta ražošanas programmas iz-veidošanas 20 dienu laikā aprēķi-nāt nepieciešamos normatīvus saim-niecīskā aprēķina apakšvienību dar-bam katra objektā un nodrošināt ar tām līgumu noslēgšanu.

BŪVDARBI UZSĀKTI

Darba apstākļi mūsu agrofirmas linu fabrikā, kā zi-nāms, nav no vieglajiem. Tāpēc te jau sen nepieciešama iekārtas modernizācija, ražošanas plātību paplašināšana. Šim nolūkam agrofirma tagad ieguvusi 8,5 miljonus rubļu. Linu fabrikas paplašināšanu un modernizēšanu par-redzēts veikt 30 mēnešos, tātad trīsarpus gados, un būvi pabeigt 1991. gadā. Jau šo-

gad plānots izbūvēt inženier-tīklus un uzcelt galveno korpusu, kas platības ziņā vairākkārt pārsniegs veco.

Aizvadītāja nedēļā — 5. janvārī Daugavpils vispārējā celtniecības tresta 1. celtniecības pārvalde, kas būs galvenā pasūtījuma izpildītāja, iesāka pirmos zemes darbus jaunajā būvlaukumā, kur pacel-sies otrs lielākais uzņēmums Preiļos.

M. GEKIŠA

Mēs — atkal TSSI dalībnieki

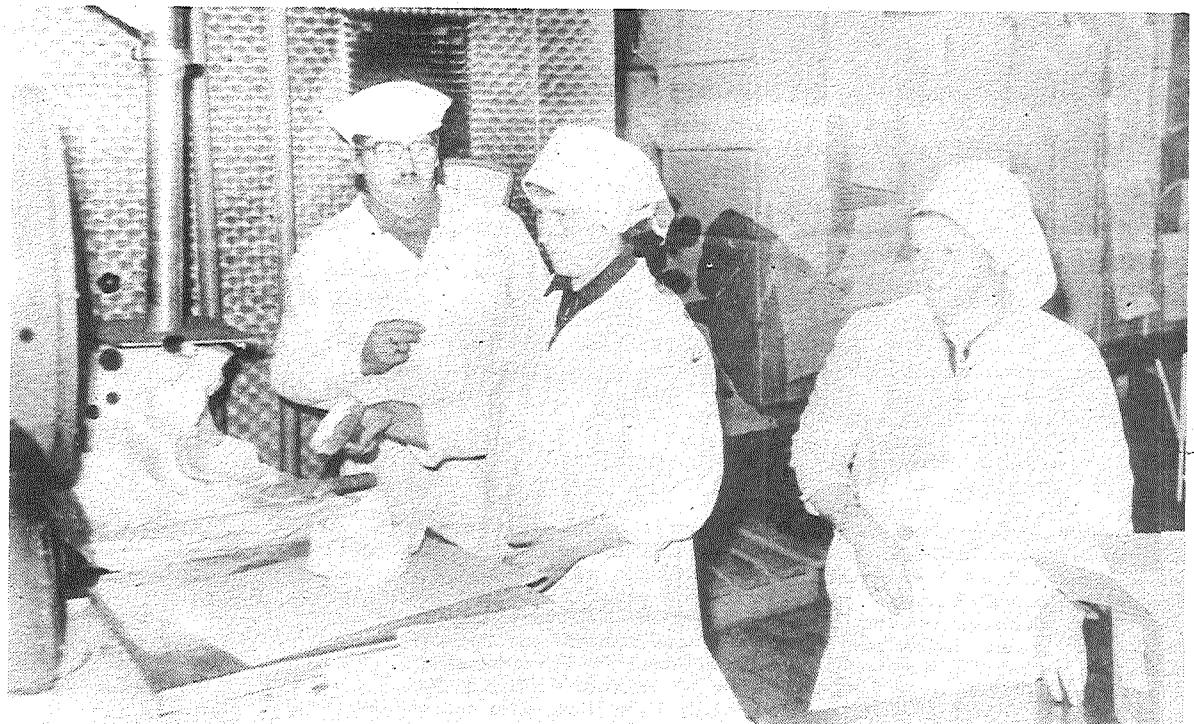
Janvāris un februāris ir tie mēneši, kad PSRS Tautas saimniecības sasniegumi izstādē Maskavā tiek pārkārtotas ekspozīcijas, izvēlēti jauni dalībnieki, sakārtoti un atjaunoti vecie stendi. Bija paredzēts, ka tiks demontēts arī mūsu agrofirmas stends paviljonā «Agrorūpniecīskā kompleksa ekonomika un organizācija» ekspozīcijā «Lenīna kooperatīvais plāns darbībā». Visā 1988. gada laikā tas piesaistīja apmeklētāju uzmanību. Pēc neklātienes iepazīšanās ar mūsu ko-lektīvu Maskavā, daļa ekskursantu ieradās agrofirmā, lai uz vietas mācītos pieredzi.

Par sasniegumiem agrorūpniecīskā kompleksa atīstībā agrofirma «Krasnij Oktjabrj» 1988. gadā apbalvota ar TSSI I pakāpes diplomu un autobusu RAF-2203, pirmsrindas kolek-

tīviem piešķirti divi II pakāpes diplomi un krāsainie televizori «Elektronika C-401M», kā arī vairāki dalībnieki apbalvoti ar PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādes zelta un sudraba medaļām. Par to mēs informējām laikrakstā 1988. gada 17. septembrī.

Kā klujis zināms, apmeklētāju interese par mūsu agrofirmas stendu līdz gada beigām bijusi tik liela, ka PSRS TSSI Galvenā komiteja nolēmusi to atstāt vēl uz vienu gadu. Apmeklētājus interesēt lauksaimniecības uzņēmums, kurā apvienotas divas sociālistiskā īpašuma formas. Tāpēc šogad mums stendi jāpapildina un jāatjauno. Izstādi «Lenīna kooperatīvais plāns darbībā» paredzēts atvērt 16. martā.

V. ANDRUCE

Ar Darba Slavas ordeni

Pēc dažām dienām — 18. janvārī — jaunākais Padomju Savienības ordenis — Darba Slavas ordenis — varēs atzīmēt savu piecpadsmito dzīmšanas dienu. Tas ir triju pakāpu ordenis. Nemot vērā tā «jaunību», jādomā, ka diezīn vai visā valstī atrādīsim daudz cilvēku, kurus jau var saukt par triju pakāpu Darba Slavas ordeņa kavalieriem.

Mūsu agrofirmā ar trešās pakāpes Darbas Slavas ordeni apbalvoti teicami darba darītāji ir veseli divpadsmi. Šoreiz gribu pastāstīt par vienu no viņiem — Dunitiķu fermas ilggadējo slaučēju Antoninu Stepankovu. Arī viņa 1978. gadā tika apbalvota ar šī ordeņa trešo pakāpi. Lielā darba mīlestība, uzīmība grūtajai profesijai, augstā pienākuma apziņa un nevainojamā amata prasme,

kas piemīt šai mehanizētās slaukšanas meistarei, ļāva kolektīvam vēl pēc astoniem gadiem izvirzīt viņu augstajam apbalvojumam vēlreiz. Un tā kopš 1986. gada Antonīna Stepankova ir šobrīd vienīgā no agrofirmas jaudīm, kas saņemusi arī otrās pakāpes Darba Slavas ordeni.

Aizvadītās 1988. gads darba veterāni nebija no bagātākajiem, jo viņa slauca otrās laktācijas govis. Un tomēr no 29 savas grupas raibalīnām Antonīna Stepankova ieguvusi gadā 163,7 tonnas piena. Intereses pēc parēķināju, ka šī piena pietiktu veselam gadam 224 ģimēnīm, kas katru dienu izlieto pa divi litri piena.

Lūk, tā izskatīs darba slava realitātē.

A. PERESA

Kur top sviests

Agrofirmas siera rūpniecības sviestam vienmēr bijusi laba slava. Tas tāpēc, ka te ļoti precīzi tiek ievērota ražošanas tehnoloģija, gādāts par piena, krējuma un ierauga kvalitāti, par modernas un augstražīgas tehnikas ieviešanu.

Bet darbu, kā zināms, dara cilvēki. J. Bēlenieša fotoattēlā jūs redzat meistarū Eivaldu Reinieku un sviesta kūlējas Teklu Domulevu un Zentu Putāni — teicamus

sava amata pratējus, godprātīgus tā darītājus. Jāpiebilst, ka Eivalds Reinieks un Tekla Domuleva strādā sviesta ceħā kopš uzņēmuma sākumiem 1972. gada decembri.

Nepārtrauktās darbības sviesta gaļavotāji, kas uzstādīti ceħā, ir ļoti augstražīga tehnika. Vienā stundā ar šo iekārtu var sakult pusotras līdz divas tonnas labas kvalitātes sviesta. Bijusi tikai izejviela.

Šogad pirmsais koncerts — Silajānos

Ražens aizvadītais gads bijis mūsu agrofirmas māksliniecīskās pašdarbības dalībniekiem gan siera rūpniecībā, gan kolhozā. Sava kolektīva slavu tie kaldinājuši tuvos un tālos viesos gan mūsu rajonā, gan republikā, gan pat aiz tās robežām — Lie-

Tikpat raženi sācies arī 1989. gads. Aizvadītās nedēļas nogalē Riebiņu ciema etnogrāfiskais ansamblis jau bija uzaicināts koncertēt Silajānos, kur Suvorova kolhoza jaudīs darba veterānu eglītes vakarā godināja.

Mūsu ciema dziedātāju sirsnīgais priekšnesums skaidsti kuplināja silajāniešu svētkus. Visiem patika gan Ziemassvētku dziesmas, gan uzvedumās «Kekatnieki», gan kopīgās rotales.

Noma interesē daudzus

1988. gada 10. decembrī mūsu laikraksta 49. numurā bija publicēti materiāli, kas saistīti ar nomas darbuzņemumu ieviešanas problēmām agrofirmā «Krasnij Oktjabr». Pēc tam esam saņēmuši par šo tematu ne vienu vien jautājumu ne tikai no kolhoza biedriem, bet arī no pārstrādājošo uzņēmumu darbiniekiem. Tas, ko mums pārsvarā jautā, saistīts ar joti konkrētiem momentiem nomas darbuzņemumu kolektīvu un iznomētāju savstarpējo attiecību veidošanā. Taču ir arī problemātiski jautājumi, kurus pašlaik mēģina risināt daudzi zināmieki. Apkopojoj speciālistu redzes viedokli, kuri tie izteikuši daudzās rekomendācijās, mēs mēģināsim apmierināt savu lasītāju interesi par jaunās saimniekošanas formas teorētiskajiem jautājumiem.

Tādas attiecības ir iespējamas, taču taisnības labad jāsaka, ka pagādām tās rodas visai reti. Dokumenti, kas šajos gadījumos tiek noteikti, noteikti. PSRS Valsts darba komitejas un Vissavienības Centrālās Arodbiedrības padomes sekretariāta 1988. gada 8. jūnija lēmumā. Tajā teikts, ka līgumā, kas šādos gadījumos ir galvenais dokumentis, tiek noteikta uzņēmuma administrācijas un darbuzņemuma kolektīva savstarpēja ekonomiskā atbildība par uzņemtājās saistībās paredzētās pro-

dukcijas daudzuma izlaidi dotojā nomenklatūrā un norādītajos termiņos, atbilstošā kvalitātē. Te tiek noteikta arī uzņēmuma (pasūtītāja) saistības savlaicīgā darbuzņemuma kolektīva nodrošināšanā ar nepieciešamām izvejvielām un materiāliem, komplektējošiem izstrādājumiem.

Līgumam tiek pievienotas saimniecības iekšējās norēķinā cenas vai līgumcenās par saražoto produkciju un izdarītajiem pakalpojumiem, kā arī iekšējās plānotās uzskaites cenas par izliefotājam izvejvielām un materiālajiem resursiem. Pirmās veido darbuzņemuma kolektīva ienākumus, bet otrs — izdevumus.

Uz noslēgtā līguma pamata darbuzņemuma kolektīvam tiek noteikta atbilstoša nomas maksa par iznomētājiem ražošanas līdzekļiem. Tā

ir jau iepriekš fiksēta iespējamo ieienākumu daļā absolūtā summā par visu līguma laiku, turklāt noteikts, kāds ir šo iemaksu periodisks, norēķinoties ar uzņēmumu.

Pēc līgumslēdzēju pušu vienošanās tiek noteikta produkcijas nodošanas kārtība un termiņi. Turklāt jāpievērs uzmanība tam, ka produkcijas apjoms un tās nodošanas termiņi tiek noteikti, ievērojot sasniegto līmeni iekārtu izmantošanā, kā arī plānoto pasākumu ieviešanā rāzošanas efektivitātē un darba ražīguma paaugstināšanā. Pasūtītājs pieņem produkciju pēc norēķinā cenā (līgumcenām), kurās tiek nemērēti visi darbuzņemuma kolektīva naujas un materiālie izdevumi, nomas maksa, kā arī darba samaksai iznomētājiem līdzekļi. Norēķinā cenas pirmām kārtām virzītas uz to, lai sti-

mulētu produkcijas pašizmaksas pažemīšanos un resursu racionalu izmantošanos. Tādējādi norēķinā ceņai vienmēr jābūt zemākai nekā produkcijas normatīvajai pašizmaksai, tas ir, no tēs tiek atrēķināta plānotā ekonomija, taču nemot vērā par to izmaksātās premijas.

Tie kolhoza biedri, kurus interesē noma, uzdot šādu jautājumu: kā īpašums ir tā produkcija, kuru saražojis nomas kolektīvs?

Atbildēt uz šo jautājumu nav nemaz tik vienkārši. Nesen iznākušās rekomendācijās par nomu jautājums par to, kam pieder saražotā produkcija, tiek apriets. Vienkārši tiek uzskatīts, ka problēmas, kas saistītas ar nomas kolektīva produkcijas reali-

APS PRIEST, LAI IZLEMTU KOLHOZA SPECIĀLISTU RAŽOŠANAS APS PRIEDĒ

Trešdienu pēcpusdienās agrofirmas administratīvās ēkas sēžu zālē regulāri notiek ražošanas apspriedes, kurās piedalās visu kolhoza nozaru un dienestu vadītāji un speciālisti. Aizvadītā gada nogalē — 28. decembrī notikušajā kārtējā apspriedē agrofirmas ģenerāldirektors R. Kavinskis pamatojis atzīmēja, ka šīs speciālistu sanāksmes ir ar mazu patēriņu laika liefderības koeficientu un uzaicināja padomāt, kā padarīt tās efektīvākas.

Mēdz teikt, ka tas, kā gads sācies, nosaka toni visai tā turpmākajai gaitai. Ja tā, tad pirmsā Šajā gadā notikušās ražošanas apspriedes aktivitātē bija labs simptoms.

Visspirms runāja mehānisko darbīnu vadītājs V. Kurneļovs par dažiem darba drošības jautājumiem, īpaši par piesardzības noteikumu ievērošanu, izmantojot propāna — butāna gāzi, atbildēja uz speciālistu jautājumiem.

Tomēr, kā vienmēr šajās apspriedēs, galvenie bija ar lopkopību saistītie jautājumi. Sekmīgā lopu ziešmošana visspīrmākām kārtām atkarīga no bāribas. Aizvadītā lietainā vasara prasīja rupjās lopbarības sagatavošanā un uzglabāšanā lielu organizētību un īstu zemnieka intuīciju. Kur tās pietrūka, tur tagad neapsaubāmi ir zudumi. Ar tiem jārēķinās, plānojot lopu bāribas devas. Galvenā zootehnīķe I. Norkārkle iepazīstināja ar izstrādāto racionu dažādām lopu grupām — govīm, telēm, nobarojamiem jaunlopiem, zirgiem u. c., nemot vērā esošos lopbarības krājumus. Stingri īevērojot taupību un nepārsniedzot paredzētā daudzuma izdevīšanu, lopbarības biešu vajadzētu pieteikti līdz maijam, cītās sultīgās un rupjās bāribas — līdz 15. maijam, bet spēkbarības — līdz 1. augustam, kad var sākt cerēt uz jauno rāzu.

Apspriedē izskanēja doma, ka pašlaik neatlaicīgi ižšķērdīgi rīkojas ar sienu kompleksā «Progress». Šķiet, ka vietā bija Riebiņu fermas vadītāja V. Cvetkova piezīme par to, ka nav pareizi lopbarības izmantošanā tik strikti pieturēties pie «divu nometņu» principa, jo ganāmpulks tāču kolhozam kopīgs un kopīgi pildās arī piena un gaļas ražošanas plāns, kura pārsniegšana vai neizpilde vienlīdz ieteikmē visa kolektīva labklājību.

Uzskatāmi par to varēja pārliecināties, kad I. Norkārkle paziņoja: kaut arī pēc visu rādītāju kopsummas lopkopības fermu skatē esam īeguvuši lielāko punktu skaitu, tomēr 1988. gadā galas ražošanas tempu bremzēšanās bija par iemeslu tam, ka spējām iegūt vienīgi otro vietu rajonā. Tāpēc piešķirtā premija ir tikai 460 rubļu. I. Norkārkle iepazīstināja klātesošos ar savu variantu šīs summas sadalē starp fermām un lūdzē to vadītājiem savukārt kolektīvos apspriest, kā nauda sadalāma tālāk. Katrā godprātīgā darba darītāja īegūtā summa, protams, iznāks tik neliela, ka drīzāk piederēs pie morālās, nevis materiālas dabas stimuliem, bet pret tiem cilvēki ir īpaši jutīgi.

Daudzus interesantus un satraucošus skaitlus par slaucamo govju

speciālisti uzzināja no ciltstielu zootehnīķes J. Korotkovas uzstāšanās. Mēs ceram, ka kādā no tuvākajiem laikrakstiem numuriem izdosies iepazīstināt lāstītājus ne tikai ar šiem skaitļiem, bet arī ar speciālistes komentāri par tiem.

Pašlaik tiek izstrādāts jauns sociālistiskās sacensības nolikums. Mehānizētās slaukšanas meistarēm tas virzīts uz to, lai stimulētu gādāt par augsta rāzīgo lopu darba mūža pagarināšanu. Sacensību vērtējot, noteicosais kļūs nevis vidējais piena izslaukums no vienas govs, bet gan piena kopieguge no visas grupas.

J. Korotkovas nosauktie skaitļi neiepriecinoši ir Aizupiešu slaukamo govju lielīermā. Tas pamudināja fermas vadītāju M. Ivanovu celt trauksmi par situāciju «Aizupiešos»:

— Fermā viss tek un pludo, govis guļ ūdeni. Bet vasarā uz ganābām ceļi ilgst divas stundas. Vai kāds brīnumis, ka lopi mums smagi sašķīst, kājas tiem izkalst un mums gribot negrietot tie jāizbrākē?

Generaldirektora vietniece S. Vjaksene jautāja:

— Kāpēc agrāk par to nekā nezinot?

leciņkna priekšnieks V. Adamovičs iebilda:

— Par Aizupiešu fermu runātās jau kopš tās nodošanas ekspluatācijā. Tā uzceļta nepiemērotā vietā.

Jādomā, ka, lai padarītu šīs ražošanas apspriedes konstruktīvākas un iedarbīgākas, par atklātajiem trūkumiem tūlīt uz vietas būtu lietderīgi pieņemt konkretu lēmumu ar reāliem izpildes datumiem un atbildīgajiem. Lai neviens no jautājumiem — liels vai mazs — nepalielik «karājamies gaisā».

Apspriedē uzsklausīja galvenā veterinarārsta V. Veigura domas par iespējām uzlabot veterināro stāvokli saimniecības fermās.

Agrofirmas arodkomitejas priekšsēdētāja T. Gromova informēja par nesen notikušās pārbaudes rezultātiem darba nespējas lepu apmaksās. Te reizēm tika pieļautas kļūdas, nepareizi nosakot darbā iziešanas dienu, par kuru cilvēkam samaksāts divreiz — no arodbiedrības un kolhoza līdzekļiem. Kas tagad tos atmaksās? Tāpat rūpīgāk jāizpēta nelaimes gadījuma raksturs — vai tas noticis darbā, vai arī nav ar to saistīts. Lai stimulētu darba drošības tehnikas ievērošanu, nolemts izslēgt no sociālistiskās sacensības tos kolektīvus, kuros pieļauši nelaimes gadījumi darbā.

Apspriedē vēl tika pieminēti divi materiālas dabas jautājumi. Ja fermas pārzinām pāsām vajadzējis veikt kādu darbu slaucējus vai citu lopkopību vietā, tad viņam ir tiesības, attiecīgi noformējot dokumentāciju, saņemt par to apmaksu. Iepriekšējā ražošanas apspriedē izskanēja pretenzijas par nesamērīgi augsto celtneku darba apmaksu fermu remontā. A. Sabanskis, kuram bija uzdots izpētīt šo jautājumu, ieteica fermu vadītājam būt principiāliem un katrā konkrētā gadījumā, kad viņi nav vienīnāti ar darba izcenojumu, neparakstīt darba uzdevuma dokumentu.

Sapulcē ietvertā jautājumu loks bija būtiski svarīgs, lai lopu ziešmošanās gaitā mums būtu mazāk

Pret bezsaimnieciskumu

Piena īeguve kāpināšanā svarīga nozīme ir ganāmpulka atjaunošanai. Lai piena lopkopība būtu ekonomiska, līdzās rūpēm par ganāmpulkā produktivitātē īpašībām, pilnvērtīgu lopbarību, labvērtīgiem govju turēšanas un kopšanas apstākļiem liela vērība jāveltī ganāmpulkā atjaunošanai, kuras galvenais kritērijs ir teļu īeguve. Tikai tā govs vislabāk rāzīgo pienu, kura katrās 12 mēnešos atjauno laktāciju, t. i., atnesas.

Nesaimnieciski pieejot, nerēķinoties ar izmaksām ganāmpulkā izaudzēšanā, slaukšanā neievērojot fizioloģiskā īpašības, var nodarīt lielu launumu ganāmpulkam, t. i., neiegūt teļus un samazināt govju rāzīgo mūžu.

Produktivitātēs kāpināšanā un govju rāzīgo mūža pagarināšanā mūsu saimniecībā vēl ir rezerves. Pēdējos desmit gados teļu īegūšana ir

lielas svārstības: 89 līdz 78 teļi no 100 govin. Tātad kolhoza ir ap 20 un vairāk procentu ālavu govju, kuras nav devušas pēcnācējus ganāmpulkā atjaunošanai un arī mazāk, nekā iespējams, rāzīgo pienu vai pat tāpēc vien izbrākētas.

Kaut arī teļu īeguve pēdējos gados neapmierina (jo pie pārreizējā izslaukuma būtu jāiegūst 90—93 teļi no simt govin) piena izslaukums no kafras govs ir pieaudzis no 4000 kg līdz vairāk nekā 5500 kg.

Pašlaik, izstrādājot jaunu sociālistiskās sacensības nolikumu, rodas daudzi jautājumi, kā stimulēt saimniecībā attieksmi pret mūsu augstārāgo ganāmpulkā. Tāpēc gribētos, lai kafrs lopkopības darbinieks savu veikumu kritiski pārērtētu no ekonomiskā viedokļa.

Soreiz piešķiršos mehanizētās slaukšanas meistarū darbam. Nosa-

kot sociālistiskās sacensības uzvārējās («Labākā fermā», «Labākā mehanizētās slaukšanas meistare»), jāņem vērā ne tik īegūtās vidējais izslaukums no kafras grupas govs, bet arī piena kopieguge no visas grupas, tā kvalitātē, teļu īegūšana un saglabāšana, darba kultūra un disciplīna. Ļoti svarīgs rādītājs būs izbrākēto govju īpašvars procentos no visa govju skaita gadā. Jādomā, ka tas ieinteresē visus lopkopības darbiniekus un speciālistus slaukšanas govju rāzīgo mūža pagarināšanai.

Centāties, lai sociālistiskās sacensības nolikums būtu vienkāršs, visiem saprotams, lai kafrs lopkopības darbinieks pats varētu novērtēt savu devumus un darba rezultātus.

V. RUTKOVSKA,

pirmrindas pieredzes vadīšā speċiāliste

JAUNGADA EGLĪTE

ATTĒLOS: vispopulārākie Jaungada sarīkojuma dalībnieki.

Labi iet rotājās pie eglītes.

B. Kivlenieka foto

zāšanu, tiek atrisinātas nomas līgumā. Un ar to apmierinās.

Tomēr Novosibirkas apgabalā noteik eksperiments, kura mērķis ir tādu nomas attiecību variants, kad izaudzētā vai saražotā produkcija tiek uzskaitīta par nomas kolektīva līpašumu. Un šo produkciju saimniecība no nomas kolektīva iepērk.

Lūk, ko stāsta par šo eksperimentu ekonomisko zinātnu kandidāts A. Muranovs:

— No nomnieku kolektīva mēs nemam nomas maksu, kuru dēvējam par nomas nodokli un kurš darbojas kā pārtikas nodoklis.

Kā tad noteikt nomas maksu, ja produkcija klūst par ražotāja līpašumu? Mēs par to joti ilgi domājām. Galvenā problēma bija tā, kā mehanizatoram pašam likt saprast nomas maksas jēgu.

Noteicām saimnieciskā aprēķina cenu produkcijai. Par pamatu kalpoja materiālie ieguldījumi plus darba alga fonda, rēķinot uz vienu centneru.

Piemēram, šodien mums darbuļņemu-ma kolektīvos piena centnera vidējā pašizmaka ir 25 rubļi. No tiem 20 rubļi veido materiālos izdevumus un tikai 5 rubļi — darba samaksu. Bet sagādes cena piena centneram ir 31 rublis. Un, ja salīdzina ar rajona vidējo pašizmaku, tad iznāk, ka ikkatrs centners dod sešus rubļus ienākumu. Šo summu tad arī noteicām par nomas kolektīva naudas nodokli. Vai nu viņš nodos saimniecībai visu pienu par 25 rubļiem centnerā, vai arī saimniecība atskaitīs savā labā sešus rubļus no katrā saražotā centnera. Tātad — jo zemāku pašizmaku spēs pārākt nomnieks, jo lielāki būs viņa ienākumi.

Vai arī nemsim labību. Kviešus pie mums valsts iepērk, maksājot 11 rubļus un 60 kopeikas par centneru. Bet izdevumi darbuļņemu posmu līmenī ir apmēram seši rubļi. Tā arī ir saimnieciskā aprēķina cena, pēc kuras nomas kolektīvs

var pārdot graudus padomju saimniecībai. Un starpība starp sagādes un saimnieciskā aprēķina cenu veido nomas nodokli.

Bef tagad īsi par pārtikas nodokli. Nomnieks ir izaudzējis labību. No katra centnera sešdesmit kilogrami ir pārtikas nodoklis, bef četrdesmit paliek pašam nomniekam. Tieši pēc tādas pašas attiecības tiek realizēta arī graudaugu sēkla, ilggadīgo zāļu sēkla, lopbarība. Par saimniecības piešķirtajām materiālājām vērtībām nomnieki norēķinās ar viņu rīcībā atstāto labību pēc neviens valsts sagādes cenām.

Pēc tāda paša principa galvenokārt darbojas arī ekonomiskās attiecības starp nomniekiem un iznomātājiem lopkopībā.

Galvenais noteikums šeit ir tāds: izslauktais piens un iegūtie teļi ir kolektīva līpašums. Nemsim, piemēram, piena ieguvi. Līgumā ir paredzēts — pārtikas nodoklis ir viens centners no piena tonnas. Pārējais

piens skaitās nomnieka līpašums. Viņš ar to drīkst rīkoties pēc saviem iestādējumiem, taču pirmām kārtām viņam jānorēķinās par piešķirtajām materiālājām vērtībām ar šo pašu pienu valsts iepirkuma cenās.

Sarežģītāk ir ar teļiem. Pie mums vidēji rajonā govju ālavība ir apmēram līdz divdesmit procentu. Uz katra tādu lopu zaudējam apmēram 250 līdz 300 rubļu. Tā jau ir tāda izputēšana. Tā kā mūsu rajonā ir apmēram 22 tūkstoši govju, tad kopējie zaudējumi jau veido līdz pusotra miljona rubļu. Tāpēc teicam nomniekiem: atdodam jums slaucamās govis — rajona pamatganāmpulkā. Jums jāiegūst no katrašovs pa teļam. Ja būsiet strādājuši rajona vidējā līmenī un ieguvuši tikai astoņdesmit teļus no simt govin, tad divdesmit no tiem būs jāatlod saimniecības bez maksas. Bet, ja iegūsiet no simt govin simt teļu, tad neviens no jums bez maksas neko neņems. Ja vēlaties, varat pārēdot

to kaimiņu nodalās par 130 rubļiem (pieci rubļi par dzīvvara kilogru-mu). Te visos posmos tiek ievērota materiālā atbildība. Bet lopkopīja ar mieru strādāt pēc tādiem noteikumiem tikai tad, kad saprata šo savstarpējo norēķinu būtību.

Kopumā pašlaik rajonā izveidoju-sies šāda aina: uz labi izstrādāta saimnieciskā aprēķina pamata tagad darbojas 17 nomas kolektīvi. Nomnieki savukārt izveidojuši 96 kooperatīvus, kuri arī ir pakļauti tiem pašiem nosacījumiem, par kuriem es te runāju. Viņu rokās ir visa sabiedriskās ēdināšanas, ražošanas sfēra, komunāla saimniecība. Tādi kolektīvi rodas ar katra dienu kādā no jauna, un mums jau kaut kādā mērā ir vieglāk. Cilvēki tagad zinā saimnieciskā aprēķina principus. Un mēs neuzspie-žam viņiem nomas darbuzņēmuma formas. Jo galu galā ir taču vienalga, vai to uzņemsies ģimene vai domubiedru grupa, vai padomju saimniecība kopumā.

Komunists sniedz pārskatu

Tiem, kas nodarbojas ar sportu, kas par to interesējas, ir labi pazīstams Jānis Belousov — mikroautobusa «Latvija» šoferis, sporta metodikis, agrofirmas partijas komitejas loceklis, tautas deputāts, Riebiņu ciema izpildkomitejas loceklis un III pakāpes Darba Slavas ordeņa kavalieris. Vienmēr darbīgs, vienmēr steidzīgs, vienmēr aizņemts. Viena no viņa devīzem varetu būt Raiņa vārdi: «Runas ir garas, darbs ir tāls. No darba varas liktenis trīs».

Šodien viņš stāsta par to, kā agrofirmā aizritējis nupat aizvadītais sporta gads.

Sports — 1988

Aizvadītajā gadā agrofirmas «Krasnij Oktjabr» sportisti piedalījušies daudzās sacensībās gan Preiļu rajonā, gan aiz tā robežām.

BAFSB «Daugava» Preiļu rajona padomes rīkotajos pasākumos iesaistījās kā meistarības, tā masveidības pārbaudes sacensībās — masu skrējienā «Līvāni — 88», masu orientēšanās sporta sacensībās «Aglonas rudens». Sniega trūkuma dēļ nevērējām noorganizēt masu slēpojumu «Riebiņi — Preiļi — Riebiņi». Tam jānotiek šī gada 19. februārī. Vēl esam piedalījušies sacensībās dambretē, novusā, galda tenisā, svaru bumbas celšanā, distanču slēpošanā, GDA ziemas daudzīnā, basketbolā un volejbolā vīriešiem un sieviešiem, futbolā, makšķerēšanā, gīmenu sacensībās — Jāzepa Zalāna ģimene, GDA vasaras daudzīnā, vieglatlētikā, vadošo darbinieku spartakiādē, arodbiedribas rīkotajā rudens krosā, tautas skrējienā Preiļos.

Esam bijuši arī vairāku kausu izcīnu dalībnieki. Mūsu basketbolisti ieguva Višķu sovhoztekhniku dāvāto kausu, mūsu līpašumā ir arī Preiļu BJSS kauss minifutbolā. Piedalījāmies Līvānu stikla fabrikas kausa izcīnā šausānā ar mazkalibra šauteni, Stučkas rajona kolhoza «Aizkraukle» kausa izcīnā basketbolā vīriešiem, Līvānu eksperimentālās koka konstrukciju rūpīnās kausa izcīnā volejbolā vīriešiem.

Kopvērtējumā 1. grupā par uzvarētājiem kļuva eksperimentāla koka konstrukciju rūpīnā (243 punkti), Līvānu eksperimentāla biokīmiskā rūpīnā (241 punkti) un agrofirma «Krasnij Oktjabr» (240 punkti). Kā redzat, no pirmās vietas ieguvējiem atpalikām par 3 punktiem, no otrs — par vienu punktu. Ir par kā padomāt nākoņē.

Kā uzvarētājiem savā grupā mums bija iespēja piedalīties arī republikas sacensībās — rudens krosā, kurš notika Rīgas rajonā, Priedkalnē, volejbolā vīriešiem Stučķā un GDA vasaras daudzīnā Dobelē. Vislabāk veicās Dobelē. Vasaras GDA daudzīnā sastāv no 5 sporta veidiem: sprinti — 100 metri, kriss — 1000 metri, peldēšana — 100 metri, granātas mešana un šausana ar mazkalibra šauteni. Par republikas arodbiedribas rīkotajās komandas pirmsākumiem iegūtās vietas bija: 1. — Sarmīte Svalba, 2. — Alberts Čeirāns, 3. — Boļeslavs Kivlenieks.

Savās iekšējās sacensībās agrofirmas fizkulītūras kolektīvs sadalīts piecas grupās: kolhoza speciālisti (vadītājs Jāzeps Šnepsts), kolhoza ūsoferi (Voldemārs Melušķāns), siera rūpīnās fizkulītūrs (Jānis Džerīšs), Riebiņu vidusskola (Leonihs Valdonis), kolhoza ceļnieki un melioratori (Ilmārs Melušķāns). Starp šīm grupām notika vietējās sacensības futbolā, svaru bumbas celšanā, rokasbumbā, volejbolā, dambretē, basketbolā. Uzvarētājas komandas saņēma ceļojošos kausus, spēlētāji diplomus un nelielus suvenīrus. Vāsārā futbola sacensībās atklājām starp Feimankas labajā un kreisajā krastā dzīvojošajiem futbolistiem. Līdz šim veiksmīgākais bijis kreisais krasts. Turklat mūsu futbolisti visu

vasaru — pēc Preiļu BJSS sastādītā grafika piedalījās mačos par Preiļu pilsetas labāko komandu. Sešu komandu konkurencē fināla cīņā par trešo un ceturtu vietu nācās zaudēt Preiļu 24. CRBP.

Kā jau nesen laikrakstā rakstīju, pēdējās 1988. gada sacensībās notika 25. decembrī. Tradicionālajās agrofirmas «Krasnij Oktjabr» Vecgada kausa izcīnā sacensībās, kas noritēja jau ceturtu reizi, piedalījās sešas basketbola komandas. Pirmos divus gadus ceļojošo kausu paturējām paši, bet tad sākām to atdot ciemiņiem. Šogad kausu aizceļoja uz Stučķas rajona kolhozu «Aizkraukle».

Kā aktīvākos sportistus, kuri savu brivo laiku vakaros pēc darba, brīvdienās pavada gan sporta zālē, sporta laukumos, gan ziemā slēpojot, varētu atzīmēt šādus jauniešus: Leonīdu Valdoni, Ilmāru un Voldemāru Melušķānu, Jāzepu Šnepstu, Jāni Džerīnu, Aleksandru Poplavski, Aivaru Vasiļevski, Leonīdu Sorokinu, Egili Uktiņu, Anatoliju Popmanu, Romānu Vasiļecu. Atsaucīgi ir sporta veterāni Alberts Čeirāns, Boļeslavs Kivlenieks, Pēteris Zdanovskis, Tatjana Šebeke.

Interesantu zināšanai:

Maratonā gan slēpošanā, gan skrējanā dalībās maksā ir 5 rubļi. Te ietilpst maksas par numuru, kurš pēc distances veikšanas paliek tā līpašumā, kā svārīga sporta trofeja.

Aktīvākās jaunās sportistes no daiļā dzimuma pārstāvēm bija Sarmīte Svalba, Zoja Piskunova, Janīna Pauņina, Ludmila Prokojeva, Terēze Dinnika, Jadviga Belousova, Niņa Rumaka, Ina Limane un citas.

Aizvadītajā gadā blakus desu ceļam izbūvējām tenisa un badmintonu laukumus. Spēlēt gan iznāca pamaz, jo sākās rudens ar savām kaprīzēm.

Kādas ir mūsu problēmas? Sporta inventāru iegādājāmies par kolhoza un arodbiedribas līdzekļiem. Diemžēl frūkt kvalitātīnu bumbu gan volejbolam, gan basketbolam. Deficīts aizvadītajā gadā bija arī slēpu zābaki, vajadzīga jauna mazkalibra šautene GDA daudzīnā, to mums

jau vairākus gados sola DOSAAF rajona komiteja. Futbolistiem vajadzētu bučus un sporta krekliņus. Noderētu slīdzēbaki, jo uz tenisa un badmintonu laukuma mēģinām uztasīt nelielu slidotavu, tikai pagaidām šī gada ziema to neļauj izvest līdz galam. Liela problēma ir apgaismojums sporta zālē.

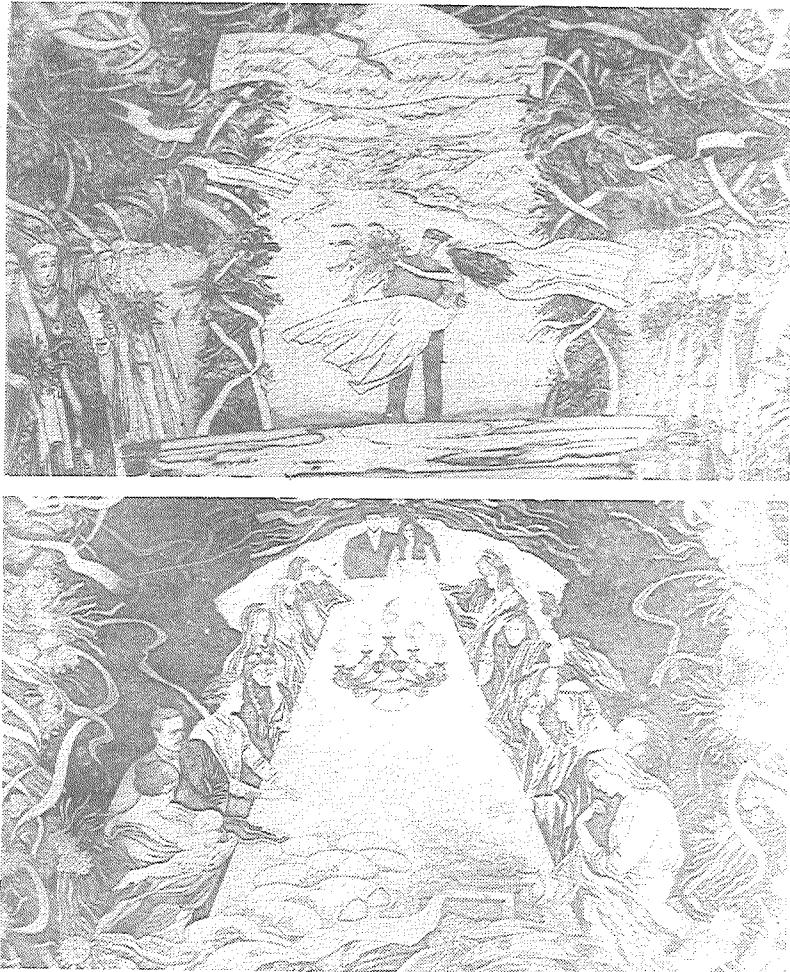
Jaunajā gadā visiem fizkulītūriem — bet kuri tādi nav, lai klūst — novēlu labu veselību, nezūdošu cīņas sparu, izturību un satīcību ģimenēs!

JĀNIS BELOUSOVS,

sporta metodikis

ATTĒLOS: agrofirmas rudens krosa uzvarētāja komanda; futbola komandas dalībnieki.

Boļeslava Kivlenieka foto

Jūsu veselības labā

Tie, kam nekas nekait, nereti neapzinās, ka vislielākā cilvēka bagātība ir veselība. Tāpēc ir tik svarīgi to nostiprināt. Mūsu kolhozā «Krasnij Oktjabr» ir plašas iespējas nodarboties ar fiziklītu — vienu no veselības stiprināšanas veidiem. Te ir sporta zāle, tenisa laukums, dābīgs un aktīvs fizikolektīvs un tā vadītāji. Agrofirmas lieliskajā klubā darba nedēļas nogalē var aptūstīties deju zālē vai apmeklēt diskotēku. Darbs kolhoza fermās arī ir vairāk vai mazāk mehanizēts, katra fermā ir labiekārtotas istabas. Apsildāmas mēhānikās darbnīcas, tikkā uzcelti divi jauni angāri tehnikas remontam. Visi strādnieki tiek nodrošināti ar speciālēbu.

Viss jābūt labi. Un tomēr salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu aptuveni trīs reizes palielinājusies slimību, divas reizes vairāk reģistrēts kuņķa un zarnu trakta slimību gadījumu, tāds pati kāpums ir arī attiecībā uz zemādas un ādas slimībām un pati tālāk no pietru slimību, kāda ir tuberkuloze. Pirmo vietu slimīšanas ziņā vairākās gadus pēc kārtas ienem cūkkopības kompleksa «Aizupiešiņi» kolektīvs.

Sie fakti rāda, ka kolhoza jaudis ir nevērtīgi pret savas veselības saglabāšanu. Par to liecina arī Riebiņu ciema iedzīvotāju attieksme pret dispanserizāciju.

Vispirms jāpaskaidro, ka visu iedzīvotāju dispanserizācija ir viens no galvenajiem agrīnas slimību atklāšanas un novēršanas pasākumiem. Tās uzdevums ir saglabātīgā konstatēt sākotnējās patoloģiskās izmaiņas orgānumā, tāpat arī noteikt un novērst cēlonus, kas veicina slimību rašanos un izplatīšanos, plāši organizēt ārstnieciskās atvelelošanās pasākumus.

Taču 1988. gadā tikai 70 procenti Riebiņu ciema iedzīvotāju izgāja dispanserizāciju, bet aptuveni 10 procentu visspār vairākās gadus nav pārbaudījuši savu veselību. Un te es nerunāju par veciem cilvēkiem, kas nav spējīgi atnākt uz dispanserizāciju, bet gan par kolhozā strādājošiem. Saprātīsim, ka vienaldzība pret savu veselību ir noziegums ne tikai pret sevi, bet arī savu ģimeni, pret sabiedrību.

Pēc dažām dienām Riebiņu ciemā atkal notiks kārtējā iedzīvotāju dispanserizācija. Pienīnu bibliotēkas telpās tā norītas 16. janvārī no plkst. 9 līdz 13. Riebiņu feldšeru punktā — 17., 18. un 19. janvārī arī no plkst. 9 līdz 13. Parūpēsimies par savu veselību, pārbaudīsim to! Nejausim mazai slimībai pārvērsties par smagu sāslimānu.

E. STRAUTMANE,
Riebiņu feldšeru punkta vadītāja

ZELTA TVAIKS

Pēc horoskopiem šis, 1989., gads ir kāžu gads. Bet, kurās mājās kāzas dzēr, tur drīz sēstas arī pie kristību galddiem. Bērni — mūsu prieks un mūsu nākotnes cerība.

Mūsu tautas cerība.

Aizvadītā gada katras nedēļas nogalē mūsu rajona centrā varēja vērot kāžu kavalkādes, zelta tvaiks, kas ietinis divas mīlošas sirdis, virmoja ap visiem kāžu viesiem. Mums vajag vairāk stipru un noturīgu ģimeņu, lai visās tajās ir kupli pulciņi laimīgu bērnu! Svetīta un laimīga ir tā tauta, kur cilvēku dzīvokļos skan jautras bērnu balsis.

Gimenes tēmai pievēras arī jaunie mākslinieki, T. Zaļkalna Latvijas Valsts akadēmijas studenti. Starp redzamākajiem viņu darbiem agrofirmas gleznu galerijā ir L. Balodes ofortu lapas — tematiskais cikls «Kāzas»: «Vārti», «Galds», «Mičošana» un «Pūrs». Iepazīstīnot ar šo grafiku fotoreprodukācijām, novēlam, lai mūsu lasītājiem šajā gadā būtu vairāk iespēju visu vērot dabā.

MĀJAI UN GIMENEI

Uzklausot mūsu lasītāju vairākkārtējus lūgumus publicēt derīgus padomus namamātēm, laikraksta redakcija šodien atklāj «Jaunajā Celā»

jaunu rubriku «Mājai un ģimenei».

Ceram, ka daju lasītāju ieinteresēs zemāk publicētie padomi par tematu «Mūsu mājoklis».

tuvākās malas un uzklājet līmi visā garumā. Ar līmi noziesto sleju salokiet tā, lai nepaliek locījuma vieta un virsējā daļa ir tāda.

TAPEŠU LĪMĒŠANA

Pirms tapešu līmēšanas visas grūti pieejamās vietas sienēs — kaktus, zem palodzēm, pie grīdas latīnās, pie elektriskajiem kontaktiem un slēdziem nosmērējiet ar līmi. Visas metāla daļas noklājet ar nitrocelulozes laku, lai tās nesarūsētu.

Tapešes ērtāk līmēt divatā. Līmēšanu sāciet vispirms no viena istabas stūra, pārbaudot, vai sleja stāvēs vertikāli, var jau iepriekš novilkāt ar melnu zīmuli vertikālas līnijas. Nevajag aizmirst, ka pirmā sleja apmēram 4—5 centimetru platumā tiek pārkāpta ar blakussēnas sleju. Viens no līmēšanā iešķītējiem cilvēkiem pakāpjas uz kāpniņiem ar pārlocīto sleju un nolaiz uz leju tās apakšējo daļu, pārs pārlējot augšējo tā, lai tā ietu pa novilkto vertikālu līniju, un stingri piespiežot augšējo galu pie sienas. Pēc tam virzienā no augšas uz leju, kā arī pa labi un pa kreisi ar tīru sausu suku piespiediet sienai arī pārējo tapešes daļu. Paīlīgs, kurš tur tapešes apakšējo garo galu, atbrīvo to, uzmanīgi pieliekot pie sienas, un līdzīgā veidā cieši piespiež un nolīdzina to.

TAPEŠU SAGRIEŠANA

Tapešes parasti tiek pārdotas rullīs, kuriem ir dažādi garums un platums. Vienmēr vajag nopirkīt par vienu rulli vairāk, nekā nepieciešams līmēšanai. Vēlāk jums vajadzības gadījumā būs ar ko remontēt sienas. Nevajag aizmirst, ka līmēšanas laikā tapešē rodas kūkumi vai grumbas, labāk ir to uzmanīgi atlīmēt no sienas, bet pēc tam pielīmēt no jauna. Sīkos pūslīšus, kas rodas līmēšanas laikā, pielīdzināt nevajag, vēlāk tie pāzudīs peši, kad līme un tapešes izžūs.

Pēkšot tapešes, vajag uzmanīgi apskaitīt visus rullīus, jo var gadīties, ka tiem ir dažāds tonis.

Tapešes vislabāk ir sagriezt uz gara izvilkta galda, kas nolikts istabas vidū. Pie rokas jābūt dažiem smagiem priekšmetiem, kas iztaisnoti tapešes, neļautu tām atkal sagriezties rulli. Griešanas veids ir atkarīgs no zīmējuma. Attīniet rulli ar musturu uz augšu un no vienas pusēs nostipriniet ar smagiem priekšmetiem. Nākamo garumu lieciet virsū pirmajam tādā veidā, lai marķējums precīzi sakristu.

LĪMES UZKLĀŠANA

Nogriezto sleju uzlieciet uz galda tālākā galā ar rakstu uz leju un noklājet ar līmi tās tālāko galu. Pēc tam pievelciet sleju pie galda

APSVEICAM

janvārī dzimušos darba veterānu —

Tatjanu Tumašovu

80. dzimšanas dienā,

Vasiliju Fominu

70. dzimšanas dienā,

Fomu Fjodorovu

70. dzimšanas dienā,

Salomeju Cišu

65. dzimšanas dienā,

Eleonoru Ulāni

65. dzimšanas dienā,

Veroniku Pastari

65. dzimšanas dienā,

Grigoriju Maslobojevu

65. dzimšanas dienā,

Bronislavu Veiguli

60. dzimšanas dienā,

Helēnu Klibais

60. dzimšanas dienā,

Eleonoru Pastari

60. dzimšanas dienā!

Kaut sarma sabīrusi matos

Un sejās grumbu tīkliņš smalks,

Tik daudz ir saules Jūsu skatos,

Tik sīsrīgās Jūsu teiktais vārds!

Lai jums laba veselība un dzīvesprieks vēl ilgus, ilgus gadus!

Agrofirmas «Krasnij Oktjabr» administrācija, partijas, arodībīribas un komjaunatnes komitejas

PAZINOJUMS

No 1989. gada 23. janvāra pirmdienu un trešdienu no pulksten 9.00 līdz 13.00 varēs izrakstīt malku un lietaskokus. Lietaskokus varēs izrakstīt ar kolhoza «Krasnij Oktjabr» valdes lēmumu. Orderis būs derīgs līdz 1989. gada 31. decembrim.

V. NIKONOVs,
vecākais mežkopis

LĪDZJŪTĪBAS

Izsakām dzīļu līdzjūtību kolhoza 1. ražošanas iecirknē mehanizatoram Vasilijam Solovjovam, MĀTI

smilšu kalnīņa aizvadot.

Agrofirmas «Krasnij Oktjabr» kolektīvs

Gribēju tālajos laukos vēl iet, Klausīties dziesmu, ko ziedonis dzied. Satumsa naktis...

Dalām bēdu smagumu ar piešķirgajiem,

VASILIJU PISKUNOVU

kapu kalnīņa aizvadot.

Agrofirmas «Krasnij Oktjabr» kolektīvs